

omtrent 100,000 Arbejdere i Landbruget, og der bevilges paa Landbrugsministeriets Budget $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dette giver 35 Kr. pr. Arbejder. Jeg tror, at den ærede Ordfører maa erkende, at det er en løjerlig Maalestok at anvende. Den passer hverken paa Landbruget eller Lokomotivindustrien. Arbejderne faa hverken i det ene Tilfælde 35 Kr. eller i det andet Tilfælde 166 Kr. Den ærede Ordfører nævnede ogsaa, at Skibet „Selandia“ var fremkommet uden Beskyttelse. Det er ikke rigtigt. Det er fremkommet med en betydelig Beskyttelse, nemlig med den Beskyttelse, som bestaar deri, at et dansk Firma risikerede — jeg ved ikke, hvad Skibet kostede — vel $\frac{1}{2}$ eller 1 Mill. Kr., idet Firmaet sagde: Vi gøre det Vovestykke at bestille det Skib. Det var ikke Fabrikken, som gjorde det, men Østasiatisk Kompagni. Nu er det lykkedes og blevet til Fordel for begge Parter. Den tilsvarende Handling fra Statens Side kunde ogsaa blive til Fordel for begge Parter. Naar endelig den ærede Ordfører var inde paa, at Jern- og Cementindustrierne, som virke uden Beskyttelse, ere Industrier, der særlig florere hos os, skal jeg ikke sige et Ord til Forklejnelse af disse Industrier, men bede den ærede Ordfører om at se Statistikken over den danske Industrieksport efter. Den beløber sig for det sidste Aar, 1910, til nogle og fyrretyve Millioner, og deraf falder der paa Jern- og Cementindustrien ca. en halv Snes Millioner; de andre tre Fjerdedele falde paa de beskyttede Industrier. Det er ikke en Sammenstilling, som den ærede Ordfører skal gøre i Kraft af sin sædvanlige Frihandelsdoktrin.

Jeg slutter disse Ord med en fornyet Opfordring til mine Meningsfæller og til ærede Medlemmer i dette Ting om at stemme for denne Anmærkning, idet jeg forstaar den ganske paa samme Maade, som det er sagt af to ærede Medlemmer, der have talt om den, og nu ogsaa sidst af det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen). Jeg har selv sagt, at det er en Sympatitilkendegivelse, og at det er et Tilsagn til Ministeren, hvis den vedtages, om, at der er et Flertal i dette Ting, som med Sympati vil se paa, at Ministeren søger paa bedst mulig Maade under sit Ansvar ogsaa overfor Statskassen i rimelig Grad at række Haanden til, at der kan opstaa en dansk Lokomotivindustri.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) udtalte, at det kunde

ikke gaa an at nedsætte en Kommission til at tage de private Jernbaneselskabers Forhold under Overvejelse, og sagde, at Staten kan ikke blande sig i de private Selskabers Forhold. Men de private Baner her i Danmark kunne ikke sammenlignes med almindelige private Selskaber. Privatbanerne her i Danmark ere i meget høj Grad afhængige af Staten. Staten har Penge staaende i dem og har bragt store Ofre for, at de kunne komme i Drift, og det er et offentligt Samfærdselsmiddel, derfor er det slet ikke unaturligt at imødekomme Privatbanefunktionærernes Ønske om at faa deres Forhold undersøgte gennem en Kommission, saaledes som de have rettet Anmodning til os om flere Gange.

Med Hensyn til Lokomotivbygningen siger den ærede Ordfører, at det er en rent overflødig Anmærkning, vi ville have sat ind. Ja, det burde være en rent overflødig Anmærkning; hvis vi havde en Regering her i Danmark, og der var et Regeringsflertal bag ved den, hvis Interesse det var at søge at ophjælpe den danske Industri, saa var det en overflødig Anmærkning. Men da vi nu uheldigvis have en Regering og bag den et Flertal, der har saa ringe Forstaaelse af den Betydning, som Hjemmeindustrien har for Landet, er det ikke overflødigt at faa en saadan Anmærkning indsat. For øvrigt er det værd at lægge Mærke til, at det eneste, det ærede Medlem har at indvende, er rent formelle Grunde; det er jo altid det, man tyer til, naar man ikke har andre Argumenter; saa slaar man sig paa det formelle og siger: Formen passer ikke, den er ikke tilfredsstillende. Den ærede Ordfører har sagt, navnlig i Gaar — i Dag tror jeg dog ikke, han har gentaget det — at Socialdemokratiet var ved at svinge; han brugte i Gaar det Udtryk, at det gjorde en Kovending, vi havde tidligere holdt paa Frihandelen, men nu vare vi gaaede over til Protektionismen. Det er saa fuldstændig falsk og forkert, som noget kan være. Jeg staar ved den Udtalelse, jeg fremsatte i 1907, da Professor Birck, ikke just af de nobleste Grunde, kom med det Spørgsmaal til mig, som den ærede Ordfører omtalte i Gaar. Det var ikke for at gavne Sagen, der var Politik og ondsindet Politik i Professor Bircks Spørgsmaal den Gang. Jeg fremsatte den Gang en klar og bestemt Udtalelse, og den staar jeg ved den Dag i Dag.

Men nu er Spørgsmaalet her et andet. Her er slet ikke Tale om Beskyttelsespolitik eller Ikke-Beskyttelsespolitik. Der forelaa i Fjor et Tilbud fra Frichs Efter-